

ПРОБЛЕМИ ЕКОЛОГІЧНОГО ТА ЗЕМЕЛЬНОГО ПРАВА

УДК 349.6:630: 346.543(477+4)

О. О. САВЧУК,

кандидат юридичних наук, науковий співробітник НДІ правового забезпечення інноваційного розвитку НАПрН України, асистент кафедри екологічного права Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого

АДАПТАЦІЯ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЛІСОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ ДО ІНВЕСТИЦІЙНОЇ МОДЕЛІ УКРАЇНИ З УРАХУВАННЯМ НОРМ ЗАКОНОДАВСТВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

У статті проаналізовано питання адаптації правового регулювання лісової промисловості, здійснено аналіз чинного законодавства в зазначеній сфері. Висвітлено загальні проблеми інвестування в лісове виробництво України, зроблено акцент на недосконалості нормативно-правових актів чинного законодавства.

Ключові слова: адаптація, гармонізація, лісова промисловість, інвестиції, інвестиційна модель.

Постановка проблеми. ЗУ «Про Загальнодержавну програму адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу» від 18 березня 2004 р. № 1629-IV визначає механізм досягнення Україною відповідності третьому Копенгагенському та Мадридському критеріям набуття членства в Європейському Союзі. Цей механізм включає адаптацію законодавства, утворення відповідних інституцій та інші додаткові заходи, необхідні для ефективного правотворення та правозастосування.

Відповідно до зазначеного Закону метою адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу є досягнення відповідності правової системи України *acquis communautaire* з урахуванням критеріїв, що висуваються Європейським Союзом (ЄС) до держав, які мають намір вступити до нього. Адаптація законодавства України до законодавства ЄС є пріоритетною складовою процесу інтеграції України до Європейського Союзу, що, у свою чергу, є пріоритетним напрямом української зовнішньої політики.

Адаптація законодавства України у сфері лісової промисловості також є одним із пріоритетних напрямів зі специфічним правовим режимом.

Мета даної роботи – загальне дослідження правових проблем інвестування лісової промисловості України та наближення до норм законодавства ЄС у відповідній сфері. Для досягнення цієї мети необхідно вирішити такі завдання: 1) розглянути поняття «адаптація» та її співвідношення із суміжними поняттями; 2) дослідити нормативно-правові акти, що регулюють питання інвестування лісової промисловості України; 3) проаналізувати основні проблеми в зазначеній сфері.

Об'єктом даного дослідження є система відносин, закріплена сукупністю правових норм у сфері адаптації законодавства України до законодавства ЄС щодо проблеми регулювання лісової промисловості. Предметом дослідження є безпосередній аналіз чинного законодавства стосовно інвестування в зазначеній сфері.

Аналіз останніх досліджень. Проблемою інвестиційної діяльності суб'єктів лісогосподарського підприємництва, забезпеченням інвестиційного розвитку лісового господарства, дослідженням інвестиційного потенціалу лісогосподарського виробництва займалися такі науковці, як: В. Голян, Т. Мельник, М. Шестак, І. Антоненко, О. Дзюбенко, С. Рогач, А. Карпук, Я. Коваль та ін.

Виклад основного матеріалу. У першу чергу постає питання щодо визначення самого поняття «адаптація» та акцентування уваги на особливостях його використання в контексті юридичної літератури та вітчизняному і міжнародному законодавству. Незважаючи на поширеність і коректність використання терміна «адаптація» в юридичній літературі і законодавстві, треба наголосити та розбіжностях визначення. Зокрема, в перекладі з англійської («adaptation») адаптація означає – пристосування, переробка [1, с. 22]. У словнику юридичних термінів «адаптація» – це пристосування чинних норм національного законодавства до нових міжнародних зобов’язань, взятих на себе державою [2, с. 114].

Нормативно-правові акти містять у собі нерівно-значне поняття терміна «адаптація законодавства». Зокрема, Концепція адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу, затверджена Постановою Кабінету Міністрів України від 16.08.1999 р., визначає адаптацію законодавства України до законодавства Європейського Союзу процесом зближення та поступового приведення законодавства України у відповідність із законодавством ЄС [3].

У Законі України «Про Загальнодержавну програму адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу» від 18.03.2004 р. зазначається, що адаптація законодавства – це процес приведення законів України та інших нормативно-правових актів у відповідність з *acquis communautaire* [4].

Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, Главою 6 передбачає розвиток і зміцнення співробітництва з питань охорони навколошнього середовища й таким чином сприяють реалізації довгострокових цілей сталого розвитку і зеленої економіки. Передбачається, що посилення природоохоронної діяльності матиме позитивні наслідки для громадян і підприємств в Україні та ЄС, зокрема, через покращення системи охорони здоров’я, збереження природних ресурсів, підвищення економічної та природоохоронної ефективності, інтеграції екологічної політики в інші сфери політики держави, а також підвищення рівня виробництва завдяки сучасним технологіям. Співробітництво здійснюється з урахуванням інтересів Сторін на основі рівності та взаємної вигоди, а також беручи до уваги взаємозалежність, яка існує між Сторонами у сфері охорони навколошнього середовища, та багатосторонні угоди в цій сфері.

Співробітництво має на меті збереження, захист, поліпшення і відтворення якості навколошнього середовища, захист громадського здоров’я, розсудливе

та раціональне використання природних ресурсів та заохочення заходів на міжнародному рівні, спрямованих на вирішення регіональних і глобальних проблем навколошнього середовища.

Співробітництво охоплює, *inter alia*, такі цілі: а) розвиток всеосяжної стратегії у сфері навколошнього середовища, яка включатиме заплановані інституційні реформи (з визначеними термінами) для забезпечення виконання і впровадження природоохоронного законодавства; розподіл повноважень природоохоронних органів на національному, регіональному та місцевому рівнях; процедури прийняття рішень та їх виконання; процедури сприяння інтеграції природоохоронної політики в інші сфери політики держави; визначення необхідних людських і фінансових ресурсів та механізм їх перегляду; б) розвиток галузевих стратегій у галузях покращення якості повітря; якості води та управління водними ресурсами, включаючи морське середовище; управління відходами та ресурсами; захист природи; промислове забруднення та промислові аварії; хімічні речовини, зокрема чітко визначені терміни і основні етапи імплементації, адміністративну відповідальність, а також фінансові стратегії залучення інвестицій в інфраструктуру й технології; с) розвиток та імплементація політики з питань зміни клімату [5].

У своїй науковій роботі О. В. Дячишин проаналізувала підходи до оцінки інвестицій у лісогосподарське виробництво в інших країнах, за якими визначено, що: 1) для екологіко-економічної оцінки лісогосподарського виробництва доцільно застосовувати як фінансовий, так і економічний аналіз; 2) економічний аналіз доцільності інвестицій у лісове господарство повинен враховувати цінність прямого і непрямого використання лісових ресурсів, а також і цінність існування лісу; 3) економічний аналіз доцільності інвестицій у лісогосподарське виробництво потрібно виконувати на всіх рівнях управління лісовим господарством з урахуванням суспільних інтересів; 4) фінансовий аналіз оцінки інвестицій у лісогосподарські заходи повинні здійснювати суб’єкти господарювання на всіх рівнях управління економікою лісового господарства з урахуванням інтересів інвесторів [6, с. 5].

Крім того, автор наголошує на тому, що існує конфлікт інтересів щодо інвестицій у лісогосподарське виробництво. З одного боку, виступає сталий розвиток лісового господарства, який передбачає посилення суспільних екологічних і соціальних функцій лісу, збереження біорізноманіття, розширення природно-заповідних територій, та з іншого – прибуток лісових підприємств, за яким відбувається збільшення обсягів заготівлі деревини (в першу чергу за допомогою лісогосподарських та санітарно-вібркових рубань), збільшення обсягів заготівлі не-

деревних рослинних ресурсів лісу, розширення використання лісів для створення відпочинкових зон [6, с. 6].

Згідно із ЗУ «Про основні засади (стратегію) державної екологічної політики України на період до 2020 р.» від 21 грудня 2010 р. № 2818-VI зазначено, що за площею лісів та запасами деревини Україна є державою з дефіцитом лісових ресурсів.

Ліси займають більш як 15,7 відсотка території України (9,58 мільйона гектарів) і розташовані в основному на півночі (Полісся) та заході (Карпати). Оптимальним, за європейськими рекомендаціями, є показчик лісистості 20 відсотків, для досягнення якого необхідно створити більше 2 мільйонів гектарів нових лісів. Загальна площа вкритих лісовою рослинністю земель збільшилася з 1961 р. із 7,1 до 9,5 мільйона гектарів (на 33,8 відсотка).

Якщо зазначені темпи залишнення будуть збережені, то лише через 20 років в Україні буде досягнутий оптимальний рівень лісистості.

Ліси Держкомлісгоспу, віднесені до природно-заповідного фонду, займають близько 1,2 мільйона гектарів, або 35 відсотків природно-заповідного фонду України. Частка заповідних лісів, що перебувають у підпорядкуванні Держлісгосподарства, становить 15,4 відсотка.

Повноваження з охорони та відтворення лісів покладені на центральні та місцеві органи виконавчої влади, що призводить до їх дублювання та неефективного використання бюджетних коштів. Система управління в галузі охорони та відтворення лісів не повністю забезпечує багатоцільове, безперервне і непрекращене використання ресурсів та лісових екосистем. Необхідно здійснити реформування зазначененої системи із забезпеченням розмежування природоохоронних і господарських функцій [7].

Необхідно відмітити, що ліси мають специфічний правовий режим інвестування. Так, зокрема, можна вести мову про встановлення спеціальних вимог щодо господарювання та певних форм інвестування згідно із ЗУ «Про мораторій на проведення суцільних рубок на гірських схилах в ялицево-букових лісах Карпатського регіону» від 10.02.2000 р. Завданням Закону є забезпечення екологічно збалансованого лісокористування, запобігання проявам згубних наслідків природних явищ, посилення водоохоронних, захисних, кліматорегулюючих, санітарно-гігієнічних та інших корисних властивостей лісів, охорона здоров'я населення та його естетичне виховання.

З метою збереження корисних властивостей лісів та забезпечення запобігання проявам згубних наслідків природних явищ у Карпатському регіоні вводиться мораторій на проведення рубок головного користування: у високогірних лісах, що розташовані вище 1100 метрів над рівнем моря; у лісах в лавино-

небезпечних басейнах (смуги лісу по верхній його межі залежно від довжини безлісного схилу); у лісах в селенебезпечних басейнах (усі ліси в зонах формування селей, що встановлюються національною гідрометеорологічною службою); у берегозахисних ділянках лісу. На проведення суцільних рубок головного користування в ялицево-букових деревостанах на стрімких схилах в усіх лісах Івано-Франківської, Закарпатської, Львівської та Чернівецької областей вводиться мораторій [8].

Крім того, встановлено обмеження рубок на пологих і спадистих схилах, обмеження окремих способів рубок у смугах відведення каналів, гідротехнічних та інших споруд міжгосподарського значення та оборону суцільних рубок головного користування на стрімких схилах. Так, на пологих і спадистих схилах в ялицево-букових деревостанах проводяться тільки вибіркові, поступові і вузьколісосічні рубки. Площа лісосік поступових рубок не повинна при цьому перевищувати в лісах першої групи – 3 гектари, а в лісах другої групи – 5 гектарів. Ширина вузьколісосічних рубок не повинна перевищувати 50 метрів, на ділянках із штучно створеними лісонасадженнями та природними лісами у смугах відведення каналів, гідротехнічних споруд та інших споруд міжгосподарського значення допускаються лише рубки догляду та санітарні рубки, що проводяться згідно з рекомендаціями органів лісового господарства.

Користувачі, що експлуатують такі канали та споруди, за погодженням із органами державної лісової охорони в обов'язковому порядку здійснюють посадку, догляд і охорону лісів у смугах відведення каналів, гідротехнічних споруд та інших споруд міжгосподарського значення.

На стрімких схилах в особливо захисних ділянках лісу забороняються всі способи рубок, крім вибіркових і поступових, при цьому площа лісосік поступових рубок не повинна перевищувати в лісах першої групи – 3 гектари, у лісах другої групи – 5 гектарів [8].

Законом також визначені вимоги щодо:

1) екологічних, технологічних та щодо розміщення лісосік – з метою недопущення розвитку ерозійних процесів, збереження та відтворення лісового фонду, створення сприятливих умов для ведення лісового господарства; розміщення лісосік вузьколісосічних рубок допускається тільки в довжину по горизонталі, а на пересічному рельєфі – паралельно до водотоків. Уздовж схилу лісосіка може розміщуватися лише у виняткових випадках за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколошнього природного середовища, за відсутності небезпеки виникнення еrozійних про-

цесів і використанні підвісних механізмів для трелювання;

2) впровадження природозберігаючих технологій, розширення мережі заповідних територій – затримання та вивезення деревини в гірських лісах Карпатського регіону починаючи з 2005 р. проводяться тільки з використанням колісних та гужових засобів, повітряно-трелювальних установок, а також з відновленням системи вузькоколійок та оптимізацією мережі лісових доріг. У Карпатському регіоні мережу природно-заповідних територій та об'єктів розширити за рахунок збільшення частки та розширення площ природних та біосферних заповідників, національних природних та регіональних ландшафтних парків, заказників, заповідних урочищ, пам'яток природи [8].

У своїй дисертації А. М. Бровдій наголошувала на необхідності створення сприятливого інвестиційного клімату в стратегічних напрямах економіки поряд з такими головними аспектами, як державна підтримка експорту лісової продукції, державні закупівлі в лісовому секторі, якість продукції лісопромислового виробництва [9, с. 177].

Перехід України на новий рівень розвитку торгівельних відносин з Європейським Союзом вимагає формування сучасної та актуальної системи протекціоністських заходів для розвитку зовнішньої торгівлі в межах ринку деревини та продукції її переробки, спрямованої на створення національним виробникам найбільш сприятливих умов торгівлі та присутності держави на цих ринках кредитора, гаранта стабільності з функціями стимулювання експортного виробництва продукції. У світовій практиці використовуються різні методи такого стимулювання. Застосовуються прямі дотації експортерам у вигляді експортних премій, виплати різниці вартості послуг з транспортування вантажів, видача на пільгових умовах експортних кредитів, державне страхування і надання гарантій при здійсненні зовнішньоекономічних операцій з країнами з нестабільним політичним режимом, податкових пільг і т. п. [10, с. 21].

Зазначене вище вимагає від держави відповідного реагування, а саме це насамперед стосується узгодження нормативно-правового регулювання у відповідній сфері.

Важливим завданням держави є створення конкурентних переваг національних товаровиробників шляхом залучення інновацій, інвестування їх запровадження, створення сприятливого інвестиційного клімату, визначення напрямів стимулювання пріоритетних галузей економіки, розвиток яких є необхідним на сучасному етапі розвитку економіки держави, е дуже важливим.

виток експортного потенціалу країни в цілому та збереження постачання нею високотехнологічної, а не сировиною продукції на європейські ринки.

Варто зазначити, що політика експорту, яка склалася в державі сьогодні, є сприятливою для іноземних переробних підприємств, які не бажають інвестувати в лісову промисловість держави, а користуються можливостями закупівлі необробленої деревини різних сортів з метою її подальшої переробки за межами держави. Це зумовлено несприятливістю інвестиційного клімату всередині держави, недостатнім попитом на низькосортну деревину, що зумовлено зниженням обсягів виробництва в деяких галузях, відсутністю потужних переробників деяких сортиментів деревини або ж відсутністю виробництва деяких видів продукції, застарілим парком устаткування машин, переважання на внутрішньому ринку дрібних покупців лісоматеріалів тощо [9, с. 181].

Недостатні інвестиції і лісове виробництво України та недосконалій економічний механізм лісокористування стали основними чинниками виснаження лісів і погіршення екологічної стійкості лісових екосистем.

Оцінка інвестицій у лісогосподарське виробництво на основі екологіко-економічних критеріїв повинна відігравати важливу роль для сталого розвитку лісового господарства України та для підвищення ефективності відтворення і використання лісових ресурсів [6, с. 16].

Крім того, О. В. Дячишин з метою вдосконалення планування інвестицій у лісогосподарське виробництво пропонує запровадити на підприємствах усіх форм власності облік деревної та недревної продукції в рамках окремих виділів та кварталів [6, с. 17].

Висновки. Отже, система управління в галузі охорони та відтворення лісів не повністю забезпечує багатоцільове, безперервне і невиснажливе використання ресурсів та лісових екосистем. Необхідно здійснити реформування зазначененої системи із забезпеченням розмежування природоохоронних і господарських функцій. Крім того, спостерігається відсутність узгодження нормативно-правового регулювання, а це є першочерговим на сьогодні. Створення конкурентних переваг національних товаровиробників шляхом залучення інновацій, інвестування їх запровадження, створення сприятливого інвестиційного клімату, визначення напрямів стимулювання пріоритетних галузей економіки, розвиток яких є необхідним на сучасному етапі розвитку економіки держави, є дуже важливим.

Недостатні інвестиції в лісове виробництво України та недосконалій економічний механізм лісокористування стали основними чинниками виснаження лісів і погіршення екологічної стійкості лісових екосистем.

ЛІТЕРАТУРА

1. Мюллер В. К. Англо-русский словарь. 7000 слов и выражений / В. К. Мюллер. – М. : Сов. экцикл., 1970. – 910 с.
2. Мацко А. С. Міжнародне право : навч. посіб. / А. С. Мацко. – 2-ге вид., переробл. і допов. – К. : МАУП, 2005. – 232 с.
3. Про Концепцію адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу : Постанова Каб. Міністрів України від 16.08.1999 // Відом. Верхов. Ради України. – 2004. – № 29. – Ст. 367.
4. Про Загальноважливу програму адаптації законодавства Європейського Союзу : Закон України від 18.03.2004 // Відом. Верхов. Ради України. – 2004. – № 29. – Ст. 367.
5. Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони // Офіц. вісн. України. – 2014. – № 75, т. 1. – Ст. 83.
6. Дячишин О. В. Еколо-економічна оцінка інвестицій у лісогосподарське виробництво (на прикладі підприємств Львівського обласного управління лісового господарства) : автореф. дис. ... канд. екон. наук / О. В. Дячишин. – Л., 2006. – 21 с.
7. Про основні засади (стратегію) державної екологічної політики України на період до 2020 р. : Закон України // Відом. Верхов. Ради України. – 2011. – № 26. – С. 1284.
8. Про мораторій на проведення суцільних рубок на гірських схилах в ялицево-букових лісах Карпатського регіону : Закон України // Відом. Верхов. Ради України. – 2000. – № 13. – Ст. 99.
9. Бровдій А. М. Господарсько-правове забезпечення діяльності державних підприємств лісового сектора економіки України : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.04 / А. М. Бровдій ; наук. кер. Р. П. Бойчук ; НІОУ ім. Ярослава Мудрого. – Х. : [Б. в.], 2014. – 217 с.
10. Гончаренко І. В. Підтримка держави у реалізації експортного потенціалу аграрних підприємств / І. В. Гончаренко, А. В. Гах, О. С. Ковалевська // Вісн. Харк. нац. аграр. ун-ту ім. В. В. Докучаєва. Серія «Екон. науки». – 2013. – № 6. – С. 21–25.

REFERENCES

1. Myuller V. K. (1970) *Anglo-russkiy slovar. 7000 slov i vyrazheniy* [English-Russian Dictionary. 7,000 words and expressions] M. : Sov. ektsikl [In Russian].
2. Matsko A. S. (2005) *Mizhnarodne pravo : navch. posib.* [International Law: teach. guidances] K. : MAUP [In Ukrainian].
3. Pro Kontseptsiiu adaptatsii zakonodavstva Ukrayny do zakonodavstva Yevropeiskoho Soiuzu : Postanova Kabinetu Ministriv Ukrayny vid 16.08.1999 r.[On the Concept of Adaptation of Ukraine to the European Union: the Cabinet of Ministers of Ukraine of 16.08.1999 p.] (2004) *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrayny – Supreme Council of Ukraine*, 29, 367 [In Ukrainian].
4. Pro Zahalnoderzhavnu prohramu adaptatsii zakonodavstva Yevropeiskoho Soiuzu : Zakon Ukrayny vid 18.03.2004 r.[On the National Program of Adaptation of the European Union: Law of Ukraine of 18.03.2004.] *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrayny – Supreme Council of Ukraine*, 29, 367 [In Ukrainian].
5. Uhoda pro asotsiatsiiu mizh Ukrainoou, z odniiei storony, ta Yevropeiskym Soiuzom, Yevropeiskym spivtovarystvom z atomnoi enerhii i yikhnimy derzhavamy-chlenamy [Agreement on Association between Ukraine, on one hand, and the European Union, the European Atomic Energy Community and their Member States]. (2014) *Oftsiiniyi visnyk Ukrayny. – Official Journal of the Ukraine*, 75., Vol. 1., 83 [In Ukrainian].
6. Diachyshyn O. V. (2006) Ekolo-ekonomichna otsinka investytsii u disohospodarske vyrobnytstvo (na prykladi pidprijemstv Lvivskoho oblasnogo upravlinnia lisovoho hospodarstva)[Ecological and economic assessment of investment in production disohospodarske (on the example of Lviv Regional Forestry)] *Extended abstract of candidate's thesis* [In Ukrainian].
7. Pro osnovni zasady (stratehiu) derzhavnoi ekolohichnoi polityky Ukrayny na period do 2020 r. : Zakon Ukrayny vid 30.06.2011[Basic Principles (strategy) of the State Environmental Policy of Ukraine till 2020: the Law of Ukraine] (2011). *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrayny. – Supreme Council of Ukraine*, 26, 1284 [In Ukrainian].
8. Pro moratorii na provedennia sutsilnykh rubok na hirskykh skhylakh v yalytsevo-bukovykh lisakh Karpatskoho rehionu : Zakon Ukrayny [On moratorium on clear cutting on slopes in the fir and beech forests of the Carpathian region: the Law of Ukraine] (2000) *Vidomosti Verkhovnoi Rady. – Supreme Council of Ukraine*, 13, 99 [In Ukrainian].
9. Brovdii A. M. (2014) Hospodarsko-pravove zabezpechennia diialnosti derzhavnykh pidprijemstv lisovoho sektora ekonomiky Ukrayny [economic and legal support of state enterprises forestry sector Ukraine] *Candidate's thesis*. Kharkiv [In Ukrainian].

10. Honcharenko I. V. Hakh A. V., Kovalevska O. S. (2013) Pidtrymka derzhavy u realizatsii eksportnoho potentsialu ahrarnykh pidprijemstv [State support in the realization of the export potential of agricultural enterprises] *Visnyk Kharkivskoho natsionalnoho ahrarnoho universytetu im. V. V. Dokuchaieva. Seria «Ekonomichni nauky».* – Bulletin of Kharkiv National Agrarian University. Dokuchaev. A series of «Economics», 6, 21–25 [In Ukrainian].

Е. А. САВЧУК

кандидат юридических наук, научный сотрудник НИИ правового обеспечения
инновационного развития НАПрН Украины, ассистент кафедры экологического права
Национального юридического университета имени Ярослава Мудрого

АДАПТАЦІЯ ПРАВОГО РЕГУЛІРОВАННЯ ЛЕСНОЇ ПРОМЫШЛЕННОСТІ В ІНВЕСТИЦІОННОЙ МОДЕЛІ УКРАЇНИ С УЧЕТОМ НОРМ ЗАКОНОДАТЕЛЬСТВА ЄВРОПЕЙСКОГО СОЮЗА

В статье проанализированы вопросы адаптации правового регулирования лесной промышленности, осуществлен анализ действующего законодательства в указанной сфере. Освещены общие проблемы инвестирования лесного производства Украины, сделан акцент на несовершенстве нормативно-правовых актов действующего законодательства.

Ключевые слова: адаптация, гармонизация, лесная промышленность, инвестиции, инвестиционная модель.

O. O. SAVCHUK

Candidate of Legal Sciences, Researcher of the Scientific and Research Institute of Providing Legal Framework for the Innovative Development of National Academy of Law Sciences of Ukraine

ADAPTATION OF LEGAL REGULATION OF THE FOREST INDUSTRY TO THE INVESTMENT MODEL OF UKRAINE WITH THE NORMS OF EUROPEAN UNION LAW

The article analyzes the adaptation of legal regulation of the forest industry, the analysis of the current legislation in this area. It describes the general problem of investment in forest production in Ukraine, the emphasis on the imperfection of the normative-legal acts of current legislation.

Statement of the problem. Law of Ukraine «On Nationwide program of adaptation of Ukrainian legislation to the legislation of the European Union» of March 18, 2004 № 1629-IV determines the mechanism for advancing Ukraine's compliance with the third Copenhagen and Madrid criteria of acquiring membership in the European Union. This mechanism involves the adaptation of legislation, establishment of institutions and other additional measures needed for effective lawmaking and law enforcement.

The **aim** of this work is the General study of the legal problems of investment of forest industry of Ukraine and approximation with EU legislation in the relevant field. To achieve this goal, it is necessary to solve the following problem: 1) consider the concept of «adaptation» and its relationship with related concepts; 2) to explore normative legal acts, regulating the investments of forest industry of Ukraine; 3) to analyze the main problems in this area.

The **object** of this research is the system of relations, fixed set of legal rules in the field of adaptation of Ukrainian legislation to EU legislation concerning issues of regulation of the forest industry. The subject of research is the analysis of the current legislation in respect of the investment in this area.

Analysis of recent research. The problem of investment activity of subjects of the forestry business, providing investment development forestry, study of investment potential forest production engaged in such scientists as: Golyan V., Melnik T., Shestak N., Antonenko I., Dzyubenko A., Rogach S., Karpuk A., Kuznets Y., etc.

Article's main body. According to the mentioned law, the purpose of adaptation of Ukrainian legislation to the legislation of the European Union is to achieve compliance with the legal system of Ukraine the European community taking into account the criteria imposed by the European Union (EU) to States that intend to join it. Adaptation of Ukrainian legislation to EU legislation is a priority component of the process of Ukraine's integration to the European Union, which, in turn, is a priority direction of Ukrainian foreign policy.

Adaptation of Ukrainian legislation in the sphere of forest industry is also one of the priority areas with a specific legal regime.

Key words: adaptation, harmonization, forest industry, investments, investment model.